

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
99789-26251

સલામી સવારની..

પૂજાવિધિ, જલાભિષેકમાં પણ ટાંચ મારે છે, ગરબા-દિવાળીમાં પણ 'હથોડો' પંચ મારે છે. આંચ આવે છે ક્યાં ? અને સ્વપર્ણ મનોરંજનમાં - ધાર્મિક ક્રિયાકાંડોમાં પણ કોર્ટ ચાંચ મારે છે...

કરશે હવે 'કાળું નાપું' કરમાં - બેફામ બની... (ત્યો! કરવું તો કર્યું !!)

ઉડે કાદવ છે બધા જ નિર્વલ - શરમ કોની !? (વીડિયો વાયરલ)

ચિંતન

અનલ પોતિ વહે એક સંગમ, તયન નેહ જસ જરૈ પતંગા ।
કરુ બિચાર જેનિ સભ દુઃખ જાઈ, પરિ હરિ જૂઠા કેર સમાઈ ॥

ઉપરોક્ત ચોપાઈ કબીર બીજક ગંથમાંથી લેવામાં આવેલ છે. જ્યારે સંસારી જીવ સાચ છોડીને મિથ્યા વિષયનો સંગ કરે છે, ત્યારે તે વિષયસંગ જીવને રાગદ્વેષ વગેરે વડે અગ્નિની જવાળામાં બાળે છે. આમ છતાં પતંગિયા સ્વયં, અગ્નિજવાળામાં ગંપલાવીને મરી જાય છે. તેમ માણસ પણ વિષયાસક્ત બનીને વિષયાગ્નિમાં ગંપલાવીને મરી જાય છે. તેમ માણસ પણ વિષયાસક્ત બનીને વિષયાગ્નિમાં બળ્યા કરે છે. એનાથી બચવા માટે કબીર કહે છે કે, હે જીવ! તું મિથ્યા પદાર્થો સાથેનો સંબંધ છોડી દઈને સુખ વ્યરુપ બ્રહ્મવિચાર કર, તેથી તારા સર્વ દુઃખો દૂર થઈ જશે.

સંસારમાં વિષયો અસંખ્ય છે, એ બધા ઉપર જીવનો પ્રેમ છે. એથી એ જીવને બાળ્યા કરે છે. એ માટે પતંગિયાનો દાખલો આપ્યો છે. બ્રહ્મવિચાર જ આત્મતિક દુઃખની નિવૃત્તિની સાધના છે. પ્રથમ વિચારપૂર્વક વિષયસંબંધ છોડવા ખેઈએ, કેમ કે વિષયો બ્રહ્મવિચારના બાધક છે.

- સુવિચાર**
- જિંદગીના દિવસો વધારવા છે? તો વિચારોના કલાકો ઘટાડી નાખો - એસ. ભદ્રાચાર્ય
 - અંધેરે સે મત ડરો, સિતારે અંધેરે મેં હી યમકને હે - અખુમન
 - કોઈ પણ સંબંધનું ખરું મૂલ્ય બે વ્યક્તિ વચ્ચેની પ્રથમ નહિં અંતિમ મુલાકાતને આધારે નક્કી થતું હોય છે - રીઝવાન ગુજરાતી
 - નફરતમાં કોઈ દિવસ બેવફાઈ હોતી નથી, નયફરત બધા જ ઈમાનદારીથી કરે છે - જવાહર ભક્ષી
 - અતિતને વળી ક્યાં હોય છે અંતર??? જરા યાદ કરો એટલે થાય છે જીવંત.... - અખંડ આનંદ
 - તરતા તરત જ આવડી જાય... દુઃખાડવા વાળા જો કોઈ અંગત હોય તો... - જબબુમિ
 - આજનું ઔષધ : વાળ ખરતા હોય ત્યારે માથામાં ગોરાનું માટી લીંબુના રસમાં મેળવી ચોપડવાથી વાળ ખરતાં અટકે છે (સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા

૧૨૫૦ વર્ષ પહેલાંની વાત. બ્રિટન ગુલામ હતું અને હોલેન્ડનું તેના પર આધિપત્ય હતું. બ્રિટન હોલેન્ડની રાજસત્તા ફેંકી દેવાના મરણિયાં પ્રયાસો કરતું હતું. પૂરી તૈયારી સાથે ઈંગ્લેન્ડના સૈન્યએ હોલેન્ડની સાથે યુદ્ધ કર્યું. કિંગ્સ્ટન મુકામે ધમાસાણ યુદ્ધ થયું. પણ જ્યાં સુધી હોલેન્ડનો મહાન લડવૈયો સેનાપતિ મોજુદ હતો ત્યાં સુધી હોલેન્ડને હારવાની કોઈ શક્યતા નહોતી.

છેવટે યુક્તિ કરી સેનાપતિને માર્યો અને એના માથાને કાપી બ્રિટનના સૈનિકો પગથી લાત મારી ફંગોળવા લાગ્યા. તેમનો એ વિજય ઉત્સવ એટલો બધો હતો કે તેમને માટે આઝાદીની આ જીત ભૂલાવી શકાય જ ન હતી. એટલે એ જીતને યાદગાર બનાવવા તેમણે યામડાના દડાની શોધ કરી અને એ દડાને લાત મારવાની રમત રમવા લાગ્યા.

એ રમત એ જ કુટબોલ. ઈંગ્લેન્ડ એ જીત મંગળવારે મેળવેલી હતી. આથી એ યાદગીરી કાયમ રાખવા આજે પણ વર્ષના એ યાદગાર મંગળવારે કિંગ્સ્ટન મુકામે કુટબોલની મોટી મેચ ગોઠવાય છે અને જોરજોરથી પોતાના શત્રુને લાત મારતા હોય તેમ ખેલાડીઓ કુટબોલ રમી આનંદ - ઉત્સાહ મનાવે છે.

શ્રીહરિ લીલા કલ્પતરુમાં શ્રીજી મહારાજે કહ્યું છે કે “જેની સીમા હોય એને શ્રદ્ધા ન કહીએ.” ધર્મ, ભક્તિ, દેહતા, ધીરજ, શ્રદ્ધા, વિશ્વાસ, ધૈર્ય ખુટે નહીં. ગમે તેવી વિપદ કે પરીક્ષા આવે. બલિ રાજાએ અખંડ તપ કરીને ભગવાનને પ્રસન્ન કર્યાં. ભગવાનને વશ કર્યાં, વરદાન માગી લીધું અને પોતાના દારપાળ બનાવીને એ રીતે ભગવાનને પોતાની પાસે જ રાખી લીધા. ભગવાન સ્વામિનારાયણ પણ દાદા ખાચરની ધર્મ-ભક્તિથી પ્રસન્ન થઈને તેમની પાસે સર્ળંગ ૩૦ વર્ષ રહ્યા.

ભગવાન સ્વામિનારાયણનો જન્મ ઇષ્ટયામ ગામે થયો. બાળ ધનશ્યામ ૧૧ વર્ષ ઘરે રહ્યા બાદ ગુલ્હત્યામ કર્યો. સતત ૭ વર્ષ વનવિચરણ કર્યું અને અખંડ સાધના કરી. ત્યાર બાદ ૩૦ વર્ષ દાદા ખાચરના દરબારમાં રહ્યા અને ૧ વર્ષ અન્યત્ર વિચરણ કર્યું. આમ કુલ ૪૯ વર્ષ સંદેહે રહ્યા બાદ અક્ષરધામગમન કર્યું.

ગુજરાતમાં ગંગજિલ્લામાં પંપા સરોવરના કિનારે એક ઝુંપડામાં રહેતી આદિવાસી પરિવારની શબરીબાઈ ભગવાન શ્રીરામની પરમભક્ત હતી. તેની ભક્તિમાં ધૈર્ય યાને ધીરજ અને સમર્પણની કથા જાણીતી છે. ગંગાનું શબરીધામ, પંપા સરોવર આજે પણ એ ધર્મકથાની સાક્ષી પુરે છે. શબરી સાધુ-સંતોની સેવા કરવામાં માનતી. આંગણે આવેલ અતિથિને કંઈક ખાવા-પીવા આપે અને સેવા કરે.

એક દિવસ શબરીના આંગણે માતંગ ઋષિ પધાર્યા. શબરીએ તેમની પણ સેવા-પૂજા કરીને પોતાના ગુરુપદે સ્થાપ્યા. માતંગ ઋષિએ પ્રસન્ન થઈને શબરીને કહ્યું કે “તારા ઘરે એક દિવસ ભગવાન શ્રીરામ સામે ચાલીને આવશે અને તને ભગવાનનાં દર્શન કરવાનો અને એમની સેવા-પૂજા કરવાનો અવસર પ્રાપ્ત થશે.”

જેમને પોતે ગુરુ માન્યા એ માતંગ ઋષિના વચન ઉપર શબરીને

જેની સીમા ન હોય એનું નામ શ્રદ્ધા

કેટલો બધો વિશ્વાસ કે દરરોજ વહેલી સવારે તે પોતાની ઝુંપડી સુધીની પગદંડીનો રસ્તો વાળી-ઝુડીને સાફ કરે. કાંટા, ઝાંખરા, બાવળ વગેરે

આપણે જુદા જુદા ગેઝેટ્સ નિયમિત સમયે અપ-ડેટ કરાવવા પડે છે. જો સતત અપ-ડેટ ન કરાવીએ તો અપડેશન માટે નોટિફિકેશન આવી જાય અને ઈ-સ્ટુમેન્ટ હેન્ગ થઈ જાય. જિંદગીમાં આપણે પણ સતત અપ-ડેટ રહેવું જરૂરી છે

વીણી લે. નજીકમાંથી બોર, ફળ વગેરે ભગવાનને ધરાવવા માટે વીણી લાવે અને પછી ઝુંપડીની બહાર બેસીને ભગવાનની નિરંતર પ્રતીક્ષા કરે. શબરીનો આ નિત્યક્રમ બની ગયો. એમાંને એમાં દિવસો, મહિના, વર્ષો વીતતા ગયાં.

માતંગ ઋષિ તો વરદાન આપીને ચાલ્યા ગયા. એમને તો સહેજ પણ ખ્યાલ નહીં કે પોતાના ગયા પછીની પ્રત્યેક ભણ શબરી તો ભગવાનની પ્રતીક્ષામાં જ વીતાવી રહી છે. ખુદ માતંગ ઋષિને પણ ખબર નહોતી કે ભગવાન ખરેખર આવશે? અને આવશે તો ક્યારે આવશે, એની કોઈ તિથિ, દિવસ કે સમય નક્કી નહોતા.

યુવાન આદિવાસી શબરી આધેડ અને હવે વૃદ્ધ બની હતી. શરીર ક્ષીણ થયું હતું. કેડેથી નમી ગઈ હતી. આંખોનું તેજ પણ ક્ષીણ થયું હતું. શરીરની ત્વચા પણ કાંચળીની જેમ ઢીલી પડી ગઈ હતી. શરીરમાં અશક્તિ પણ વ્યાપી ગઈ હતી. આવી સ્થિતિમાં પણ શબરીએ પોતાનો નિત્યક્રમ જાળવી રાખ્યો હતો. રોજ વહેલી સવારે ઊઠી જાય. પ્રાતઃક્રિયા અને તેજ-પાઠ કરે તથા ઝુંપડી સુધીની પગદંડી દૂર સુધી વાળીને ચોખ્ખી કરી દે. નજીકમાંથી ફળ-ફૂલ ઝુંટી લાવે અને ફળ-ફૂલની ટોકરી સજાવીને ભગવાનની પ્રતીક્ષામાં આંગણે બેસી રહે. તેની શ્રદ્ધાને કોઈ સીમા નહોતી. આખરે એક દિવસ ભગવાન શ્રીરામ પોતાના લઘુબંધુ લક્ષ્મણ સાથે શબરીને દ્વાર આવી

પહોંચ્યા. આ છે ભક્તિ, આ છે પ્રતીક્ષા, આ છે સમર્પણ.

આપણે જુદા જુદા ગેઝેટ્સ નિયમિત સમયે અપ-ડેટ કરાવવા પડે છે. જો સતત અપ-ડેટ ન કરાવીએ તો અપડેશન માટે નોટિફિકેશન આવી જાય અને ઈ-સ્ટુમેન્ટ હેન્ગ થઈ જાય. જિંદગીમાં આપણે પણ સતત અપ-ડેટ રહેવું જરૂરી છે. શ્રીજી મહારાજે વચનામૃતમાં ગઢડા અંત્યના ૮માં કહ્યું છે કે “જાણપણુપર દરવાજે ઉભા રહેવું.” શ્રીજી મહારાજે વચનામૃતમાં ગઢડા પ્રથમના ૩૮ “વલિકના નામાંનું”માં પણ જાણપણની વાત કરી છે. અક્ષરબ્રહ્મ સ્વામી ગુણાતીતાનંદે “સ્વામીની વાતો”માં કહ્યું છે કે “સર્વ ક્રિયામાં પાછું વાળીને જોવું, અંતરનો તપાસ કરવો.” આપણે જાણપણુપર દરવાજે ઉભા રહેવું એટલે? જે ગરીબ છે તેને તો કોઈનો ડર નથી પણ જેને ભગવાનરૂપી દોલત મળી ગઈ છે તેણે સતત જાગૃત રહેવાનું છે. સતત અપ-ડેટ રહેવું યાને ઈશ્વરકૃપા પછી પણ અભિમાન ન આવી જાય, કોઈ પ્રત્યે અભાવ ન આવી જાય, ભક્તિથી ડગી ન જવાય એનું ધ્યાન સતત રાખવું પડે. સ્વામી ગુણાતીતાનંદે કહે છે એમ સતત અંતરની તપાસ કરતા રહેવું. ધર્મ કે ભક્તિનો પણ મદ ન થવો જોઈએ, એનું ધ્યાન પણ રાખવું જોઈએ.

જરૂર રહી :
“મન સ્વાદે માળા ફેરવે, ગળા સ્વાદે ગાય, કોઈ કોઈને પુછે નહી, કલ્યાણ કેમ થાય?”

સાલા કુત્તા કહીં કા...!! ખબરદાર જો અમારાં કૂતરાંને કૂતરો કીધો છે તો...!!

‘લો આ પહેલી રોટલી, કૂતરાને નાંખી આવો.’ પત્નીના ફરમાન સામે મેં જરાં હળવાશથી કહ્યું, ‘સવાર સાંજ તારી સામે પૂંછડી પટપટાવતા આ કૂતરાંને પહેલાં ખવડાવનાર...’ અને મારી એ મજાક મને એટલી ભારે પડી કે એ બોલી, ‘તમે દત્તાત્રેય ભગવાનના વાહન કૂતરાંની મરકડી કરો છો?’ અને એણે જે પ્રમાણે ઘુરકીયાં કરીને પછી હનુમાનજીની જેમ ગાલ કુલાવીને ભેસી ગઈ કે મારે રજાને દિવસે નાસ્તા માટે કૂતરાની જેમ ઘેર ઘેર ભટકવાનાં વારા આવ્યા....

હજુ તો હમણાં જ લાભ પાંચમ ગઈ હવાથી નૂતન વર્ષાભિનંદનને બહાને આડોશ પાડોશમાં નાસ્તો કરવાનો ચાન્સ હતો. એક મિત્રના ઘરે જઈને બેલ મારી ત્યાં જ જોરથી કૂતરો ભસ્મ્યો. ત્યાં દરવાજો લાગેલા બોર્ડ પર નજર પડી. ‘ટોમીથી સાવધાન’ મિત્રના પપ્પા દરવાજો ખોલી બહાર આવ્યા એટલે મેં નિર્દોષતાથી પૂછ્યું, ‘તમારો કૂતરો કરડશે તો નહીં ને?’ મેં શું ભૂલ કરી એ તો ખબર જ ના પડી, એ કૂતરા કરતાંય વધુ જોરથી ભસ્મ્યાં આઈ મીન બરાડ્યા. ‘ખબરદાર જો અમારાં ટોમીને કૂતરો કીધો છે તો...’ અને મને કૂતરાને કૂતરો કહેવાની ભૂલ ભારે પડી કે ચા-નાસ્તો તો જવાદો પાણીનો ગ્લાસ પણ ના થયાં...

એમ તો પાછો હું હિંમતવાનો, એકસેસ લઈને હજુ એકાદ ઘરે નાસ્તાની અપેક્ષાએ લાળ ટપકાવતો નીકળ્યો. ત્યાં મારી એકસેસને આડે

એક કૂતરો આવ્યો. બિલાડી આડી ઉતરે તો કંઈક અમંગળ થાય એવું વાંચેલું. પણ કૂતરાં વિશે નહીં એટલે ચિંતાનું કારણ નહોતું એવો મારો ભ્રમ એણે મારી પાછળ પડીને તોડી નાંખ્યો. હું જેટલું એક્સિલેટર આપતો એટલી એ ઝડપ વધારતો, ભૂખ્યાં પેટે મારા હાથ પર પણ ધૂજતાં હતા, સરવાળે એને એરિયા પૂરો થતાં એ પાછો વળ્યો અને મેં રાહતનો શ્વાસ લીધો.

નાસ્તાની મથામણમાં અને કૂતરાની બીકમાં લઘુશંકા લાગેલી, મેં રસ્તાની બાજુમાં વાહન પાર્ક કરી હજુ જગ્યા શોધતો હતો ત્યાં એક કૂતરાની અને મારી નજર એક જ ચાંભલા પર પડી, મારાં પહેલાં એ ત્યાં પહોંચી એક પગ ઊપર કરી કાર્યક્રમ પતાવ્યો, હવે ત્યાં જઈ તો મારામાં કૂતરાની કિલ્બીંગ આવે એટલે બીજી જગ્યા સુંઘવા એટલે કે શોધવા લાગ્યો... કૂતરાનો નિસાસો

પીઠ પાછળ છાનો આવી બચકાં ભરતો, હાથી પાછળ એ ભૂંકનારો, જોયો કૂતરો. પૂંછ હલાવી પગ ચાટે ને સ્નેહ બતાવે, માણસ જેવો થી રે’નારો, જોયો કૂતરો!

એવો આડો આવ્યો કે ભૂખ-તરસ બધું ભૂલવા લાગ્યો.

‘મૂંઠા પ્રાણીને પ્રેમ કરો’ એના હું જરાય વિરોધમાં નથી, પણ એ કેટલો અને ક્યાં કરવો એ વિશે જરા સ્પષ્ટ જ હું. ફાલતું લાડ અને વખાણ કરનારાનો તો હું વિરોધી જ હું, હા હું કૂતરાની જ વાત કરું છું. પોતાના ઘરમાં ધ્યાનપ્રેમી લોકો કૂતરો પાડે છે, એમને એકદમ ફેલિમી મેમ્બરનો દરજ્જો આપે છે. એમનું નામ રાખે છે અને માણસ કરતાંય વધુ વહાલ કરે છે.

એમના એ રાજા, રાણી, ટોમી, મોતી, રેંગો, બ્રેવોને કોઈ કૂતરો કહે તો એ કૂતરા પહેલાં જ તો એ ભસવાની કે કરડવાની ક્રિયા કરે છે!

એ સજજનો પછી એમનાં એ ફેલિમી મેમ્બર કૂતરાંને ફેલિમી ફંક્શનમાં ફરવા લઈ જાય છે. લગ્ન, બર્થ ડે પાર્ટી, જનોઈ, વાસ્તુ શાંતિ, સિમંત, પિકનીક... કેટલાંક તો મરણના તરમાના જમણમાં કૂતરાંને લઈને હાજરી પુરાવે છે. હવે એ કૂતરાંને જો એ સગાવહાલામાં કોઈક એનાં જેવું લાગે એટલે જોરશોરથી ઓળખાણ કાઢતો હોય એમ ભસવાનું ચાલુ કરે છે. પછી એ કૂતરાંનાં માલિક શાંતિથી એને સમજાવશે, જરૂર પડે તો પ્રેમાળ ગુસ્સો કરો, અને પછી માથા પરથી હાથ ફેરવતાં વાત કરવા લાગે, અને એમનું બોલેલું કૂતરાંને કેવું ખબર પડે છે? એની સમજ ત્યાં હાજર બધાંને કરાવી દે, અને બધાં પાછાં ડાહ્યાં ડમરાં થઈ માની લે, કોણ કૂતરાં જેવું થાય?

ઘરની વ્યક્તિ પર ગુસ્સો, તિરસ્કાર, અને મૂકપ્રાણી પર પ્રેમનો વરસાદ! આવો જો પ્રેમ મળવાનો હોય ને તો હું પતિ કરતાં કૂતરો થવાનું વધુ પસંદ કરું અને મૂંગો મરું! શું કારણ હશે? આ જાવાવર વિશે આટલો પ્રેમ થવાનું? કૂતરો પ્રામાણિક હોય છે. પણ આ તો એક ક્વોલિફિકેશન થયું, પણ આપણે પણ આસપાસના લોકો સાથે પ્રામાણિક જ હોઈએ છીએ ને? તોય ક્યાં કોઈ પ્રેમ કરે છે, રોટલી ખવડાવે છે એટલે કે નાસ્તો કરાવે છે? ઉલ્ટાનું અપમાન અને કામ ન કર્યાની ફરિયાદ જ લોકો લઈને ફરતા હોય છે.

સારું કૂતરો ચોરોથી ઘરનું રક્ષણ કરે છે. હવે, છાપામાં કેટલાંય કિસ્સાં વાંચ્યા છે કે કૂતરાંને બેભાન કરીને તરકરો હાથફેરો કરી ગયાં. ઘરનાં લોકોને કૂતરાંએ કરડ્યાંના અને સિક્કમમાં ચોદ ઈન્જેક્શનો લીધાનાં અનેક કિસ્સા સાંભળવા મળ્યાં છે. આટલાટલી તકલીફ છતાં લોકોનો પ્રાણીઓ વિશે અને એમાંય કૂતરાં વિશેનો પ્રેમ તસુભર પણ આંછો થતો જ નથી. ઉલ્ટાનું એનો અલગ રૂમ, કપડાં, ખાન-પાન, સ્નાન અને રેગ્યુલર ચેકઅપ... વેટરનેરી ડોક્ટર કૂતરાંમાંથી એટલું કમાયા છે કે એ લોકો કૂતરાંનો મોટો ફોટો કે મૂર્તિ બનાવી એની પૂજા કરે એવું સમસ્ત કૂતરા પ્રજાતિની માંગ ઊઠી છે!

કૂતરાનાં વિચારનાં બગીચાને બાંકડે બેઠો હતો ત્યાં જોયું તો એક બાહેબ બબ્બે મોટાં કૂતરાં લઈને ફરવા નીકળેલાં. પછી તો એમની સ્ટોરી ત્યાં બારકડે બેઠેલાં એક પંચાયીતા બહેને સંભળાવી. એમણે તો પતિથી ડિવોર્સ લીધા છે. પછી બે કૂતરાં પાખ્યા. એમનાં માટે ખાસ પલંગ, જમવામાં બિસ્કીટ, મટાનની ખાસ વ્યવસ્થા. એમને કંટાળો ના આવે એટલે ખાસ ટીવી પર કાર્ટૂન ચેનલ જેમાં બિલાડીને હેરાન કરતાં ઉંદરાં જેવું કંઈક લગાડીને બેન ખોળામાં બબ્બે કૂતરાંને લઈને બેસે. એમનાં માટે કપડાં પણ લંડનથી મંગાવે. દિવાળીએ નવાં કપડાં પહેરાવે. એમનાં બંને કૂતરાં મસ્તી કરે એકબીજાનાં કપડાં ફાડી ખાય તો એ એના વખાણ કરતાં ના સમાય!

એ પોતાના હાથે કૂતરાંને કોળીયો ખળડાવે. અને પાછાં બધાને કહે, ‘જાનુ તો મારા વગર જમે જ નહીં?’ કોઈ નવોસવો માણસ તો ‘જાનુ’ એટલે એનો પતિ જ સમજે. એણે એના કૂતરાના નામ ‘જાનુ’ અને ‘જોન’ રાખેલાં. ખાઈ પીને તાજાં થયેલાં એમનાં કૂતરાં રાત દિવસ ભરી ભસીને કકળાટ કરે અને જો કોઈ પડોશી ફરિયાદ કરવાં આવે તો એમનું જરાય સાંભળી ના લે. ‘અમારાં રમતીયાળ પેટરની ઈર્ષા કરે છે, પાડોશીઓથી આ સુખ સહન